

PADOMJU KULDĪGA

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas organs

IZNĀK TRIS REIZES NEDEĻĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventpils ielā 26 19
Tālrinis 26 105

Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

№ 122 (1858)

Piektdien, 1956. g. 12. oktobri

12. gads

Ventspils un Kuldīgas rajonu socialistiskā sacensība

uz šā gada 10. oktobri

	Ventspils rajons	Kuldīgas rajons
Nopļauti graudaugi (proc.)	98,5	94
Izkulti graudaugi (proc.)	34,5	39,2
Novāktas cukurbietes (proc.)	18,4	13
Novākts kartupeļu (proc.)	31,8	14,4
Rudens aršana (proc.)	36,3	37,6
Sagatavota skābarība (proc.)	31,1	26,5

Augstu lopu produktivitāti no lopkopības gada sākuma

No slēdzies lopkopības gads. Salīdzinot ar iepriekšējo, pienācīgā mērķa sasniegšanai tas lielākajai daļai rajona kolchozu un slaucēju bijis krietni ražīgāks. Nevar neatzīmēt lauksaimniecības artēļa „Imanta” lopkopju-slaucēju panākumus. Ja iepriekšējā gadā katra slaucēja vidēji no govs izslauca 1000—1400 litrus piena, tad šogad — 1700—2000 litrus. Tādas lopkopes-slaucējas kā bb. E. Zemeshalna, J. Miķelsons, O. Frijare izslaukumus no katras govs palielinājušas par 500—560 litriem. Kolchoza vidēji no govs izslaukumi pieauguši par 687 litriem, kas ir lielākais daudzums rajonā. Izslaukumus krietni paaugstinājušas arī kolchozu Raiņa vārdā nosauktā, „Komunars”, „Uzvara”, Molotova vārdā nosauktā un citu lopkopes-slaucējas.

Taču tas, ka izslaukumu lēģu, salīdzinot ar pagājušo gadu, palielinājusies, nebūt nenozīmē, ka ar rezultātiem var samierināties. Tieši otrādi — piena lopu produktivitāte vairākos rajona kolchozos ir nepieļaujami zema. Pavasari socialistiskās sacensības saistības ar Ventspils rajonu apņēmības rajonā vidēji no katras govs izslaukt 1750 litru piena. Šīs saistības izpildījuši un pārsnieguši pieci kolchozi — „Latvijas strēlnieks”, „Imanta”, „Komunars”, „Cīņa” un „Traktorists”. Pārējos kolchozos izslaukts mazāk nekā saistības paredzēts. Lūk, tāpēc arī rajona saistības izslaukumu lēģu nav izpildītas. Kolchozos „Aktīvis”, „Kopdarbība”, „Padomju Latvija” no govs izslaukti tikai 1000—1200 litru piena, kas ir pat mazāk nekā pagājušajā gadā. Tikai nedaudz lielāki izslaukumi ir kolchozos „Brīvais ceļš”, „Proletarietis”, Staļina vārdā nosauktajā un vairā-

kos citos. Kolchoza „Aktīvis” ir vairākas slaucējas, kas no katras govs nav izslaukušas pat 1000 litru piena, lauksaimniecības artēli „Brīvais ceļš” izslaukumi, salīdzinot ar pagājušo gadu, samazinājušies turpat par 300 litriem no govs.

Kāpēc tad izslaukumi šajos kolchozos tik zemi? Pirmām kārtām tāpēc, ka valdes un lopkopības darbinieki nebija parūpējušies par lopu apgādi ar pietiekamu barību kā ziemā, tā vasarā. Maz bija sagādāta rupja barība ziemai, nebija izmantotas iespējas papildināt barības krājumus ar skābarību, lopbarības sakenēm, spēkbarību. Vēl nav izskausta parādība, ka sētos zālājus nogana ar zirgiem, bet govīm atstāj mazvērtīgākas ganības. Tā tas ir kolchoza „Kopdarbība” un citos.

Sācies jauns lopkopības gads. Driž lopus novietos kūtīs un tie tur uzturēsies pusi lopkopības gada. Tātad no lopu produktivitātes šajā laikā lielā mērā atkarīgi visa gada rezultāti. Lūk, tāpēc pašreiz ikvienā kolchoza jādara viss iespējamais, lai vēl papildinātu jau esošos lopbarības krājumus, sagatavotu labas mītnes, izraudzētu labus lopkopju kadrus. Vēl ir iespējas papildināt skābarības krājumus no atāliem, vasarāja kultūrām, ko nevar izmantot graudu iegūšanai. Saimnieciski jārikojas ar cukurbietu lapām, izbarojot tās nevis svaigā veidā, bet gan ieskābējot. To jau dara kolchozos „Traktorists”, „Uzvara” un dažos citos, tas neatliekami jāveic visos. Nēvējoties jāpabeidz lopu mītnu sagatavošana ziemai.

Sagādājot lopiem teicamus pārzīmošanas apstākļus, no gada sākuma nodrošināt augstus izslaukumus — lūk, galvenais uzdevums cīņā par teicamiem panākumiem jaunajā lopkopības gadā.

Miežiem labs birums

Labu miežu ražu izaudzējuši Ždanova vārdā nosauktā lauksaimniecības artēļa pirmās kompleksās brigades kolchoznieki (brigadieris b. Neilands). Tie bija sēti pērn apgūtās plavās 22 hektaru platībā.

Lai gan mieži bija sagājušies veldrē, plāvēji bb. Ozols, Kanneniks un Neilands tos nopļāva īsā laikā. Kolchoznieki bb. Sedole, Ziverte, Ton-

tegode un Bachmanis tos saguļoja.

Tikko miežus ievāca šķūņos, uzsāka kulšanu. Pie miežu novākšanas un kulšanas palīdzēja 9 talcinieki no Kuldīgas rajona rūpniecības kombināta. Kuļmašīnas apkalpe b. Vilmaņa vadībā dienā nokūla 8—10 tonnas. Plēsumā augšajiem miežiem ir labs birums — no hektara izkuļ 20 centneru.

K. Liņķis

300 centneru biešu no hektara

Labu ražu savos piefermas laucīņos izaudzējušas lauksaimniecības artēļa „Imanta” lopkopes-slaucējas. Sevišķi labu ražu — 300 cnt no hektara lopbarības biešu iegūst „Krašt-nieku” novietnes lopkopes-

slaucējas Emīlija un Jūlija Miķelsons un Ausma Zomere. Viņas katra apkopa 0,5 ha lielu lauciņu un tagad jau pusi no audzētām bietēm novākušas.

I. Sila

Rūpējas par inventara saglabāšanu

Lauksaimniecības artēļa „Latvijas strēlnieks” būvbrigade pie mehaniskās darbnīcas uzcēlusi plašu telpu darba rīku novietošanai. Šeit kalējs — mehaniķis Žanis Tidemanis varēs remontēt un pārbaudīt mašīnas. Strādājot

telpās, b. Tidemanis darbs būs vieglāks un ražīgāks. Izremontētās mašīnas un darbarīkus nebojās lietots un sniegs.

Šoruden kolchoza valde apgādās remontdarbību ar jauniem darba rīkiem.

K. Liņķis

Skābēs cukurbietu lapas

Par to, lai lopiem ziemā sagādātu pietiekamu sulīgās lopbarības daudzumu, rūpējas lauksaimniecības artēļa „Traktorists” valde. Skābēšanai pašreiz izmanto cukurbietu lapas un vīķauzu mistru. Skābarības tvertnēs pie liellopu novietnes „Taurkalni” otrdien ieskābēja 24 tonnas cukurbie-

šu lapu kopā ar vīķauzu mistru. Cukurbietu lapas pie skābarības tvertnes pieveda kolchoznieks b. Malkcirtis. Šeit tās sasmalcināja ar skābarības griezēju, sajauca kopā ar vīķauzu mistru un ielika tvertnē.

I. Vejāns

Zemstikla saimniecību paplašinās

Kolchozā „Boļševiks” trisaugu mājās bez agraļiem dārzeniem, kā salātiem, redīsiem un citiem galvenokārt audzēja tomatus. Šeit daudz darba ieguldīja dārkopis b. Zvaigzne un pārējie dārkopības brigades ļaudis. Neatlaidīgais darbs vainagojies panākumiem — izaudzēta teicama tomatu raža, par ko jau ieņemts vairāk nekā 40 tūkstoš rubļu.

3,5 hektaru platībā dārkopības brigades ļaudis audzēja kāpostus. Arī tie auguši labi un novāks ap 50 tonnām kāpostu, kas dos vismaz 100 tūkstoš rubļu ienākuma. Daļu kāpostu pārdod svaigā veidā, bet daļu ieskābēs. Šim nolūkam kolchozā izbūvētas speciālas tvertnes.

Dārkopība un sevišķi zemstikla saimniecība sevi attaisno, — saka kolchoza priekšsēdētājs b. Šnevels. — Tāpēc nākamajā gadā zemstikla saimniecību paplašināsim, uzce-

Attēlā: tomatu novākšana vienā no augu mājām.

lot vēl ceturto augu māju. Jaunajai augu mājai pamati jau likti, sagādāti arī stikli un citi nepieciešamie materiāli.

A. Lēpa

Labākās lopkopes-slaucējas

VALLIJA KULBERGA

Valliju Kulbergu kā savu labāko lopkopi — slaucēju cildina ne tikai lauksaimniecības artēļa „Latvijas strēlnieks” ļaudis, bet viņas vārds ir pazīstams visām mūsu rajona lopkopēm. Šogad Vallija pirmā izpildīja rajona saistības ar Ventspils rajona lopkopēm. Noslēdzoties lopkopības gadam, Vallija Kulberga izcīnīja arī pirmo vietu rajona lopkopju-slaucēju socialistiskajā sacensībā. Šo lielo darbu uzvaru Vallija Kulberga guvusi neatlaidīgā darbā. Viņa diendienā rūpīgi kopj savas brūnās un piefermas lauciņā turpat 1 ha platībā ir izaudzējusi bagātīgu sakņu un kartupeļu ražu. Tā ir droša ķīla, ka nākamajā lopkopības gadā viņa gūs vēl labākus panākumus.

OLGA FRIJARE

Lauksaimniecības artēļa „Imanta” čaklā kolchozniece Olga Frijare rajona lopkopju-slaucēju socialistiskajā sacensībā ierindojusies aiz mums jau labi pazīstamajām pirmrindniecēm, kā Valliju Kulbergu, Liliju Merclini un citām. Taču jāsaka, ka izslaukuma kāpinājumā no katras govs Olga Frijare ir tālu aizsteigusies priekšā pat vīslabākajām. Salīdzinot ar iepriekšējo gadu, viņa no savas grupas govīm ir izslaukusi par 7 tūkstošiem 896 litriem piena vairāk. Olgai Frijarei no 1. janvāra līdz 1. oktobrim aprēķinātas 780 izstrādes dienas.

ANNA ĶESENFELDE

Pirms trīs gadiem Mičurina vārdā nosauktajā lauksaimniecības artēlī par lopkopi-slaucēju sāka strādāt laukkope Anna Ķesenfelde. Viņa apkopa paprāvu piefermas lauciņu. Tur izauga bagāta sakņu raža. Tās govīs saņēma kā papildbarību. Rūpīgāk un racionālāk viņa izēdināja valdes apstiprinātās barības devas un rezultāti neizpalika. Pagājušajā gadā Anna Ķesenfelde vidēji no katras slaucamās govs izslauca 1702 litru piena, bet šogad — 2223 litrus, tas ir no katras govs par 521 l piena vairāk. Ar savu centīgo darbu b. Ķesenfelde izvirzījies rajona labāko lopkopju-slaucēju vidū.

PARTIJAS UZDEVUMS

Komunisti ne vien atzīst un atbalsta partijas politiku, bet arī ar vārdiem un darbiem vienmēr cīnās, lai to praktiski realizētu dzīvē. Viņš zina, ka pasīva izturēšanās pret partijas lēmumiem, kuros izpaužas partijas politika, vai tikai formāla to atzīšana vājina partijas kaujas spējas, un tāda nostāja nav savienojama ar pieredzi partijai. Komunisti ir politiski cīnītāji, bet tādām būt nozīmē — ziedot visus spēkus partijas direktīvu izpildei.

Komunisti strādnieks vai inženieris rūpnīcā nevar samierināties tikai ar to, ka viņš labi izpilda savu tiešo darbu. Viņam vajag būt pirmajam racionalizatoru vidū, jācenšas nemītīgi atklāt jaunas rezerves darba ražīguma celšanai, panākt labāku darba organizāciju. Viņš nedrīkst samierināties ar rutīnu un citiem trūkumiem darbā. Tā pienākums ir droši cīnīties pret visu, kas traucē sekmīgi virzīties uz priekšu. Tāpat arī komunistam, ierindas kolchozniekam vai agronomam visas pūles jāvēlta sava kolektīva darba spēju kāpināšanai. Jo augstāka būs komunistu aktivitāte, jo lielāku dalību viņi ņems partijas un sabiedriskajā darbā, jo stiprāka kļūs arī to pienākuma apziņa par kopējo lietu. Līdz ar to stiprāka un aktīvāka kļūs arī pati partijas organizācija. Tāpēc partijas organizāciju vadītājiem jā rūpējas, lai visus komunistus iesaistītu aktīvā sabiedriskā darbā, lai ikvienam komunistam būtu partijas uzdevums un lai to viņš pildītu ar vislielāko atbildības sajūtu.

Pēc PSKP XX kongresa un partijas Centralās Komitejas pasākumiem personības kulta seku pārvarēšanā rosmīgāks un mērķtiecīgāks ir kļuvis pirmorganizāciju darbs. Tas panākts, pateicoties arī tam, ka pirmorganizāciju biroji un to sekretari cenšas arvien vairāk komunistu iesaistīt aktīvā partijas darbā, dodot uzdevumus, rūpīgāk ievērojot atsevišķu biedru spējas, intereses, arī labāk

pārbauda, kā viņi izpilda uzdevumus.

Partijas Cesvaines MTS pirmorganizācijas sekretars b. Anņenko, piemēram, dodot partijas uzdevumus komunistiem, pieiet tiem diferencēti, ievērojot, kādas ir viņu zināšanas un organizatoriskās spējas. Teoretiski labāk sagatavotiem biedriem, kā direktoram b. Kārkliņam un citiem, uzdod sagatavot un lasīt lekcijas un referātus. Darbnieks vadītājs jaunais komunisti Zigurds Rošāns organizēja mehanizatoru sapulces kolchozos, pārbaudīja, kā kolchozi sagatavojušies ražas novākšanai, izskaidro mehanizatoriem partijas un valdības lēmumus. Šajā pirmorganizācijā nav neviena komunistu, kam nebūtu partijas uzdevuma, un viņi tos kārtīgi izpilda, jo ikvienam komunistam partijas sapulcēs jāziņo, kā viņš veicis vai veic savu pienākumu. Bez tam arī pirmorganizācijas sekretars vienmēr kontrolē, kā komunisti izpilda partijas uzdevumus. Tas ceļ visas pirmorganizācijas aktivitāti un autoritāti. Tāpat rūpīgi partijas uzdevumus dod un pārbauda to izpildi tekstilfabrikas „8. Marts”, Elektroarmatūru rūpnīcas un daudzās citās pilsētās un lauku pirmorganizācijās.

Tomēr jāatzīst, ka šajā ziņā vēl daudzās pirmorganizācijās nav izskausta bezatbildība un formalisms. Tekstilfabrikas „Tekstilana” pirmorganizācijas sekretare b. Vlasikova, piemēram, komunistiem gan dod partijas uzdevumus, bet nepārbauda, kā viņi tos veic. Turklāt, dodot uzdevumus, neuzklausa pašu komunistu vēlēšanos un intereses, neievēro viņu sagatavotību. Nesen notikušajā pirmorganizācijas pārskata un vēlēšanu sapulcē komunisti b. Šlaifers pastāstīja, ka b. Vlasikova viņam pavēlējusi vadīt konkrētās ekonomikas studēšanas pulciņu. — Man nav tādas sagatavotības, lai vadītu šo pulciņu, — saka b. Šlaifers, — un tāpēc lūdzu

sekretari, lai dod vadīt citu pulciņu, vai arī kādu citu partijas uzdevumu, bet b. Vlasikova manus iebildumus neuzklausa. Tikai tad, kad iejaucās LKP Sarkanarmijas rajona komiteja, mani no šā uzdevuma atbrīvoja un uzdeva vadīt citu pulciņu.

Diemžēl, šādu faktus netrūkst arī citās pirmorganizācijās, bet šāds formalisms partijas darbā nav pieļaujams. Tas ir nosodāms un izskauzams, jo traucē izvērst komunistu aktivitāti. Bet cik gan nav arī tādā pirmorganizācijā, kur tikai dažiem komunistiem ir uzdevumi, bet lielāks skaits partijas biedru un kandidātu nekādu partijas darbu neveic. Piemēram, VEF 7. ceha pirmorganizācijā ir ap 60 komunistu, bet tikai dažiem ir partijas uzdevumi. Pats šīs pirmorganizācijas sekretars b. Šulčenko par partijas darbu maz interesējas. Tikai tāpēc, ka komunisti neparāda nekādu priekšzīmi ne ražošanā, ne sabiedriskajos pasākumos, cehs nopietni atpauzē darbus un traucē sekmīgi strādāt arī citiem kolektīviem.

Partijas pirmorganizāciju birojiem un to sekretariem, dodot komunistiem partijas uzdevumus, jānovērs arī tāda aplamība, kad vienus pārslogo, bet citi nekā nedara. Vajadzīgs visus komunistus iesaistīt aktīvā pirmorganizācijas darbā, jo tikai tādējādi varēs panākt arī visas pirmorganizācijas aktivitātes pieaugumu un tikai tā varēs visiem komunistiem ieaudzināt atbildības sajūtu par savu, savas partijas organizācijas un visa kolektīva darbu.

Pašreiz notiekošajās partijas pirmorganizāciju pārskata un vēlēšanu sapulcēs nopietni jāanalizē ne tikai visas pirmorganizācijas darbības kopumā, bet arī, kā ikviens komunisti pildījis savu partijas darba uzdevumu. Tas cels pirmorganizācijas un katra atsevišķa komunistu lomu un atbildību svarīgo partijas lēmumu izpildē.

„Cīņa” ievadraksts no 1956. g. 10. X

Pārskats

par socialistiskās sacensības gaitu starp rajona komjauniešu—jauniešu traktoru brigādēm uz šā gada 9. oktobri

Vieta	Brigadieris	MTS un brigades numurs	Izp. gada pl. (proc.)
1.	Laimonis Vollenbergs	Kabiles № 6	117,2
2.	Leonids Balabka	Kuldīgas № 9	81,3
3.	Leo Vollenbergs	Kuldīgas № 15	85,8
4.	Ivans Kovaļš	Kuldīgas № 16	127,3

Pārskats

par rajona jauno mehanizatoru socialistiskās sacensības gaitu uz šā gada 9. oktobri.

Vieta	Traktorists	MTS	Gada plāna izpilde m.j. (proc.)
-------	-------------	-----	---------------------------------

DT-54

1.	Kārlis Ansons	Kabiles MTS	192,5
2.	Vitauts Pupelis	Kabiles MTS	169,5
3.	Fricis Rudovics	Kabiles MTS	141,1
4.	Voldemars Grinvalds	Kuldīgas MTS	140
5.	Alfreds Vaivads	Kuldīgas MTS	133
6.	Arnolds Kapteinis	Kabiles MTS	130,8
7.	Imants Ķinis	Kuldīgas MTS	127
8.	Igors Strazdiņš	Kabiles MTS	124
9.	Eduards Riežnieks	Kabiles MTS	113,8
10.	Ints Akerfelds	Kabiles MTS	112,1
11.	Rolands Strazdiņš	Kabiles MTS	109
12.	Imants Vēra	Kuldīgas MTS	104
13.	Osvālds Teburnieks	Kuldīgas MTS	94
14.	Ernests Kārkliņš	Kabiles MTS	90,2
15.	Visvaldis Zalcmanis	Kuldīgas MTS	90
16.	Arvīds Zaļums	Kabiles MTS	86
17.	Ilmars Kurnavs	Kabiles MTS	82,5
18.	Arturs Druva	Kabiles MTS	80,5
19.	Pauls Ribens	Kabiles MTS	80
20.	Pēteris Uplejs	Kuldīgas MTS	80
21.	Kārlis Krauze	Kuldīgas MTS	79
22.	Anna Zeļuka	Kabiles MTS	77,9
23.	Antons Kancans	Kabiles MTS	75,5
24.	Imants Sustrups	Kabiles MTS	73,1
25.	Pēteris Koloda	Kabiles MTS	70,2
26.	Augusts Ozols	Kabiles MTS	65
27.	Harijs Imermanis	Kabiles MTS	50
28.	Ernests Kazaks	Kabiles MTS	46,5
29.	Jānis Avens	Kabiles MTS	43
30.	Ļuba Judina	Kabiles MTS	39,4

KD-35

1.	Jēkabs Leimanis	Kuldīgas MTS	153
2.	Ilmars Segliņš	Kuldīgas MTS	146
3.	Jānis Bulavs	Kuldīgas MTS	112
4.	Voldemars Brūders	Kuldīgas MTS	105
5.	Nikolajs Šuvalovs	Kabiles MTS	90
6.	Jānis Sproģis	Kuldīgas MTS	84
7.	Ansis Ābols	Kuldīgas MTS	79
8.	Imants Duburs	Kabiles MTS	69,9
9.	Kārlis Manfelds	Kuldīgas MTS	62,7
10.	Fricis Feldmanis	Kabiles MTS	55,3
11.	Aivars Bumbieris	Kabiles MTS	47,4
12.	Alnis Simsons	Kabiles MTS	34,2
13.	Tālvāldis Polis	Kabiles MTS	32,4

HTZ-NATI

1.	Alfons Puliņš	Kuldīgas MTS	143
2.	Juris Freimanis	Kuldīgas MTS	141
3.	Voldemars Beks	Kuldīgas MTS	31

Riteņu traktori

1.	Alberts Ķepals	Kabiles MTS	110,2
2.	Kristaps Špulģis	Kuldīgas MTS	101,5
3.	Alfreds Ruiķis	Kuldīgas MTS	98
4.	Arvīds Baumanis	Kabiles MTS	95,5
5.	Voldemars Bullis	Kuldīgas MTS	83
6.	Jānis Bižņa	Kuldīgas MTS	80
7.	Rūdolfs Roga	Kabiles MTS	78
8.	Arnolds Vizbulis	Kabiles MTS	65,5
9.	Visvaldis Liepiņš	Kuldīgas MTS	64
10.	Fricis Feldmanis	Kabiles MTS	61,4
11.	Juris Krauze	Kuldīgas MTS	60
12.	Aivars Ozoliņš	Kabiles MTS	55,2
13.	Aivars Lācis	Kabiles MTS	44,6
14.	Jānis Baltiņš	Kuldīgas MTS	43

S-80

1.	Viktors Koļesņikovs	Kuldīgas MTS	116,3
2.	Ādams Menģis	Kuldīgas MTS	81,1
3.	Valdis Slavinskis	Kabiles MTS	40,8
4.	Arnis Šnācis	Kabiles MTS	34,2

PIEREDZES APMAIŅAI

Ietaupīts 100 tūkstoš izstrādes dienu

Attēla: Ļeņina vārdā nosauktā kolchoza priekšsēdētājs b. N. G. Zubovs.

Kurganas apgabals. Kurtaškas rajona Ļeņina vārdā nosauktais kolchozs ir daudzveida saimniecība. Kolchoza galvenā nozare ir

graudkopība. Artelis apsējis vairāk kā 6 tūkstoš hektarus šķirnes kviešu. Lielu vēribu kolchozs velta arī citām augstākajām lauksaimniecības nozarēm. Kolchoza augšupejā ļoti liels nopelns lauksaimniecības arteļa priekšsēdētājam b. N. G. Zubovam, kurš jau vairāk kā 15 gadus priekšsēdētājs. Ļoti labi saprazdams, ka kolchoza un kolchoznieku labklājību var panākt, nostiprinot visas kolektīvās saimniecības nozares, Nikolajs Gavrilovičs pēc specialitātes — agromoms, cenšas samazināt ražotās produkcijas pašizmaksu un saprātīgi ietaupīt izstrādes dienas. Pārskatot darba dienu apmaksu un pareizi izdarot izstrādes normu sadalīšanu, šogad vien ietaupīts ap 100 tūkstoš izstrādes dienu, sa-

līdzinot ar pagājušo gadu. Jau daudz gadus visā apgabalā kolchozs plaši pazīstams ar saviem augstvērtīgiem āboliem, arbuziem, melonēm un dārzeņiem. Šogad no dārzkopības un sakņkopības ieņemts viens miljons simts tūkstoš rubļu liels ienākums. Lopkopība šogad devusi vairāk kā divus miljonus lielu ienākumu. Pēdējos divos gados celtnieki uzcēluš 33 dzīvojamās mājas, tipveida mazbērnu nometnes 150 bērniem. Šā gada graudu raža ir vidēji 100 pudu no hektara. Ap 400 tūkstoš pudu augstvērtīgu kviešu kolchozs nodevis un pārdevis valstij. Spraiģā ražas novākšanas laikā kolchoza priekšsēdētāju b. Zubovu varēja sastapt kolchoza laukos vai klētīs.

Ciemi biblioteku darbs skates laikā

Lai uzlabotu ciemu bibliotēku darbu un veicinātu darbaļaužu komunistisko audzināšanu, kā arī lai sekmētu PSKP XX kongresa uzdevumu izpildi, Latvijas PSR Kultūras ministrija nolēma 1956. gadā sarīkot republikanisko ciemu bibliotēku skati. Ciemu bibliotēku darbinieki apsveica šo pasākumu, jo tas palīdzēs uzlabot darbu rajona bibliotēkās. Skatei sākoties, vairākos ciemos jūtama darba pacilitāte. Tanis ciemu bibliotēkās, kurām ciemu padomes piegriež bibliotēku darbam lielu vērību, darbs skates laikā uzlabojies. Tā Sudrabkalna ciema bibliotēkā telpas izremontētas, sagādāts kurināmais, ciema komitejas priekšsēdētāja nenodarbina bibliotēkas vadītāju citos ciema komitejas darbos, ar ko uzlabojas bibliotēkas tehniskais darbs, un bibliotēkas vadītāja b. Kārklīņa sāk piegriezt lielāku vērību masu audzināšanas darbam. Skates laikā Sudrabkalna ciema bibliotēka sarīkojusi lasītāju konferenci par lauksaimniecības temu „Kā iegūt augstas cukurbiešu ražas”. Kursas ciema otrā bibliotēkā (vadītāja b. Nikodemusa) noformēta uzskatāmā aģitācija, sakārtots tehniskais darbs. Bibliotēkas vadītāja lielāku vērību piegriež sava kolchoza attīstībai. Ar konferencēm, pārrunām un socialistiskās sacensības rādītājiem palīdz kolchoziem viņu darbā. 22. septembrī bibliotēka rīkoja lasītāju konferenci par temu „Zaļmēslojums”, kurā aktīvi piedalījās kolchoznieki b. Līņķis, Gruntmanis, Kirchneris un citi, izteicot savus priekšlikumus un domas par zaļmēslojuma lielo nozīmi. Bez tam bibliotēkas neaizmirst arī kolchozniekus — vecākus. Nesen Kursas ciema tautas namā notika konference par bērnu audzināšanu.

Lai palīdzētu slaucējām piena izslaukuma kāpināšanā, Ždanova vārdā nosauktā kolcho-

za bibliotēkas vadītāja b. Nikodemusa oktobra mēnesī rīkos konferenci slaucējām par piena izslaukuma kāpināšanu. Konferencē aicinātas piedalīties rajona labākās slaucējas no kolchoziem „Latvijas strēlnieks” un „Ciņa”. Konferencē kaimiņu kolchozu labākās slaucējas pastāstīs par savu darbu pieredzi Ždanova vārdā nosauktā kolchoza slaucējām.

Pareizi izpratusi savu darbu levukalnu ciema bibliotēkas vadītāja b. Savicka. Viņa lielu vērību velta masu audzināšanas darbam un kolchoznieku iesaistīšanai lasītājos. Katru ceturksni tiek rīkotas konferences un literārie vakari. Še lielu palīdzību sniedz Kurmales 7-gadīgās skolas skolotāji. Skates laikā bibliotēka rīkoja latviešu tautas dzejniekam J. Rainim veltītu literāro vakaru.

Raiņa vārdā nosauktais kolchozs paredz lielāku vērību piegriezt bekoncūku audzēšanai, bibliotēka kopā ar kolchoza vadību nolēma rīkot konferenci par temu: „Bekona cūku audzēšana”. Gatavojoties šai konferencē, kolchozs kopā ar bibliotēku noorganizēja ekskursiju uz kaimiņu kolchozu, kurā piedalījās cūkkopes un fermas vadītāji.

Labi darbs veicas Kabiles ciema bibliotēkā (vadītāja b. Freimane). Šeit bibliotēkas darbam lielu vērību velta ciema priekšsēdētāja b. Budanska. Kabiles ciema bibliotēka līdz šim ievietojās mazā, nepiemērotā istabā, bet pašreiz tā pārcelta telpās, kur ir atsevišķa grāmatu krātuve un lasītava. Telpas tīras, atremontētas un sagatavotas darbam ziemas apstākļiem. Kabiles ciema bibliotēka apkalpo četrus kolchozus, bibliotēkai ir četras pārvietojamās bibliotēkas ar lielāku lasītāju skaitu — kolchozniekiem. Bibliotēkas vadītāja nolēmusi turpmāk lielāku vērību piegriezt dabas zinātniskās literatūras propagandai. Tuvākā laikā bibliote-

ka rīkos jautājumu un atbilžu vakaru: „Zemes izcelšanās un pasaules uzbūve”.

Bet ir arī mūsu rajonā tādās bibliotēkas un ciemu komitejas, kas vēl neizprot bibliotēku lielo nozīmi. Tiem dēvētu izlasīt N. Krupskajas grāmatu „Ko Lēņins rakstījis un teicis par bibliotēkām”. Tas attiecas uz Rendas ciema abām bibliotēkām un ciema komiteju. Rendas ciema pirmajā bibliotēkā strādā b. Iļe, bet cik mēs viņu varam tur sastapt? Viņa gan citīgi strādā citos ciema darbos un aktīvi piedalās sabiedriskajā darbā, bet bibliotēkas tiešais darbs atstāts novārtā. Sliktāks stāvoklis ir Induļu ciema bibliotēkā (vadītāja b. Atāne). Neskatoties uz to, ka ciema komiteja šinī gadā ir apspriedusi bibliotēkas darbu, darbs tomēr netiek uzlabots. Ciema komiteja maz palīdz un nekontrolē bibliotēkas darbu. Neskatoties uz to, ka turpat atrodas Induļu 7-gadīgā skola, kurā varētu daudz palīdzēt kultūras darbā, bibliotēka aprobežojas tikai ar grāmatu izsniegšanu. Tāds pats stāvoklis ir arī Imanas ciema bibliotēkā (vadītāja b. Zandmane).

Drīz noslēgsies ciemu bibliotēku skate. Rajona skates komisijas sastādītos aktus par labākām ciemu bibliotēkām nosūtīs republikaniskajai skates komisijai, kur tiks lemts par labāko ciemu bibliotēku apbalvošanu. Pēdējais laiks padomāt ciemu padomēm par viņām pakļauto bibliotēku darbu.

Rajona bibliotēka kopā ar rajona kultūras nodaļu un labākajām ciemu bibliotēkām nolēma arī pēc skates neatslābināt darbu, kāds bija skates laikā, lai arī uz priekšu ciemu bibliotēku darbs turpinātu uzlaboties.

Z. Eglīte,
rajona bibliotēkas vadītāja

Piedalījās ražas novākšanā

Tāpat kā iepriekšējos rudenos arī tagad Kuldīgas 1. vidusskolas audzēkņi devās talcē kolchozniekiem, lai kopīgiem spēkiem ātrāk pabeigtu ražas novākšanu. Uz Lisenko vārdā nosaukto kolchozu audzinātājas b. Grīnas vadībā aizbrauca 9.-b klases audzēkņi. Viņi apmetās II brigādē. Tur bija arī jāstrādā. Meitenes palīdzēja kolchozniecēm sasiet nopļautos kviešus. Zēni strādāja pie labības ieviešanas, sakraušanas, kā arī kolchoza kaltē žāvēja graudus. Kaltē parasts strādāja četras meitenes un 2—4 zēni. Darbs nebija nekāds viegla, to labi zina Vilnis Keneris, Juris Āboliņš, Jānis Katlāps un citi zēni, kuri tur strādāja un nesa labības maisus.

Sākumā ne visai viegla meitenēm likās kviešu siešana, bet viņas par to nekad nesūdzējās. Kviešus plāva ar divām labības plaukmašīnām, no kurām vienu apkalpoja meitenes, bet otru — kolchoznieces. Bieži vien kviešu laukā kolchoznieces apjautājās: „Kā veicas, meitenes, vai varat paspēt sasiet?” — „Ja labi grib, pietiek laika ne tikai kulišu siešanai, bet arī mazai atpūtai,” priekā starodamas atrauc meitenes. „Bet vai rokas nav ļoti sadurstitas un nesāp?” — „Nē, nemaz!” atbild meitenes un turpina citīgi siet kulišus.

Patiesībā rokas bija ļoti sadurstitas tā, ka sūrstēja, bet meitenes to uzskatīja tikai par sīkumu, jo baltrocītes to vidū nebija. Sevišķi labi ar siešanu veicās rīta cēlienā, kad vēl salmu stiebrī bija mitri un nelūza. Tādēļ arī skolēni centās iesākt darbu agrāk. Meitenes strādāja tā, ka jau pirmajā dienā saņēma uzslavu no kolchoza priekšsēdētāja b. Rubļa.

Kad kviešu lauki bija nokopti, vajadzēja ķerties pie auzu siešanas. Auzu siešana bija daudz vieglāka, jo tām nebija akotu. Nepilnas die-

nas laikā meitenes sasēja un sacēla auzas apmēram 3 hektaru lielā laukā un skolotājs Jansons viņu darbu novērtēja ar „teicami”. Labākās labības sējējas bija klases vecākā Dzidra Liepa, Lūcija Samule, komjauniete Biruta Freimane un citas.

Kad labība bija nopļauta un sasieta, skolēni palīdzēja novākt kartupeļus. Arī tur darbs veicās teicami, izņemot tās dienas, kad laika apstākļi bija visai nelabvēlīgi.

Lai skolēni labāk iepazītos ar kolchoza jaunatni, kolchoza komjaunatnes organizācijas sekretars ierosināja rīkot kopēju atvadu vakaru ar priekšnesumiem. Pagājušās nedēļas beigās kolchoza klubā pulcējās jaunieši. Vakaru atklāja 9.-b klases komjauniete Zigrīda Āboliņa. Sākās skolēnu priekšnesumi. Nelielais zēnu un meiteņu koris nodziedāja dziesmas „Traktoristu maršs”, „Zem baltajām zvaigznēm”. Tās ļoti iepatikās klausītājiem. Fabulu „Kāķis un pele” izteiksmīgi deklamēja Jānis Bīne, bet Kaijaka dzejoļi „Rudens” deklamēja Dzidra Liepa. Duetu „Pie Dzimentenes kartes” izpildīja Irēna Ageiko un Irina Kalniņa. Daudz pīļu akrobatiskajiem vingrojumiem bija pielikuši Vilnis Keneris, Dzintra Lāma un Alfrēds Zeltiņš. Visvairāk skatītāji priecējās par precizajiem akrobatiskajiem vingrojumiem, kurus izpildīja Dzintra Lāma.

Skolēnu gatavotie priekšnesumi beidzās un vajadzēja sākties kolchoza jauniešu priekšnesumiem, bet tie nebija vārdu turējumi un neko nebija sagatavojuši. Tādā gadījumā turpinājumā sekoja dejas. Jaunieši dejoja aizrautīgi.

Skolēni kolchoznieku vidū bija ieguvuši daudz labu draugu, tādēļ arī tie negribot atvadijās no viņiem.

R. Dzenīte

PĀRSKATS

par piena izslaukumiem no 1 govs rajona kolchozos laikā no 1955. g. 1. X līdz 1956. g. 1. X

Kolchozs	Iegūts piens no 1 govs kg	Vai - iznīnot ar te- priekšējo g.
„Latvijas strēlnieks”	1879	+ 19
„Imanta”	1866	+ 687
„Komunars”	1822	+ 222
„Ciņa”	1817	- 42
„Traktorists”	1780	+ 201
Kārļa Marksa v. n.	1731	+ 168
„Uzvara”	1651	+ 295
Mičurina v. n.	1641	+ 98
Raiņa v. n.	1587	+ 543
Lisenko v. n.	1539	+ 149
Molotova v. n.	1517	+ 450
„Socialisma ceļš”	1501	+ 349
„Graudus”	1479	+ 48
„Sarkanā zvaigzne”	1356	+ 106
„Jaunā gvarde”	1350	+ 120
Leģina v. n.	1343	+ 16
„Abava”	1311	+ 441
„Uzvaras karogs”	1300	+ 19
„Sarkanais karogs”	1287	- 72
„Boļševiks”	1281	+ 243
Stalīna v. n.	1268	- 22
„Proletariats”	1259	+ 131
„Brīvais ceļš”	1211	- 298
„Padomju Latvija”	1191	- 17
„Brīvība”	1176	+ 284
Ždanova v. n.	1165	+ 263
„Aktīvis”	1087	- 163
„Kopdarbība”	1008	- 35

Pārveidojas Lejasvolgas ģeografija

Milzīgās Kuibiševas, Staļingradas, Saratovas un Cimļanskas ūdenskrātuves plašais apūdeņošanas kanāls tikls, kā arī ierīkoti dīķi un ūdens baseini padarīs ievērojami maignāku Aizvolgas un Kaspijas līdzenuma klimatu.

Aizvolgas un Ziemeļkaspijas zemju apūdeņošanai Volgas ūdenskrātuves dos vairāk nekā 25 miljardus kubikmetru ūdens gadā. Ūdeni saņems Vidusvolgas un Lejasvolgas kreisā krasta zemes, kā arī Sarpas zemienes rajoni. Volgas un Achtubas palienes kļūs par vienu no svarīgākajiem un daudzsoļākajiem apūdeņojamo zemju rajoniem.

Šo rajonu apūdeņošana ļaus paplašināt graudaugu kultūru ražošanu, paātrinās dzirņu un kartupeļu, kā arī lopkopības bazu izveidošanu pie Staļingradas, Saratovas, Astrachanas, Engelsas, Kamišinas, Volkskas un Pugačevas. Mākslīgā lauku apūdeņošana pavērs plašas iespējas jaunu kultūru, piemēram, cukurbiešu un rīsa audzēšanai. Volgas un

Achtubas palienes klimatisko apstākļu ziņā nav sliktāka par labākajiem Japānas rīsa audzēšanas rajoniem.

Milzīgo hidroelektrostaciju būve uz Volgas traucēs zivju dabisko vairošanos Volgas un Kaspijas jūras baseinā. Volgas un Kaspijas jūras baseina visvērtīgākās zivis — baltie laši, kā arī melnmugures un Kaspijas nēģi nārsto tikai Vidusvolgā un pat Volgas augštecē, Kamā un tās pietiekās. Turpat ir arī storu dzimtas zivju, it īpaši baltzivju un storu galvenās nārstošanas vietas. Tagad šīs vietas no Kaspijas jūras atdala Kuibiševas spēkstacijas aizsprosts, bet tuvākajā laikā Volgu šķērsos arī Staļingradas HES aizsprosts. Zivis vairs nevar izdarīt tālus ceļojumus pa Volgu uz augšu. Bet caurcelotāju storu dzimtas zivju (storu, sevrjugu un balto lašu) nozveja Padomju Savienībā sastāda vairāk nekā 90 procentus no šo zivju nozvejas visā pasaulē. Pie tam lielākā daļa šo zivju tiek iegūta Volgas un Kaspijas jūras baseinā. Turklāt jā-

rūpējas ne tikai par šo zivju krājumu saglabāšanu, bet arī par to palielināšanu.

Ūdens noteces regulēšana ļauj padomju zinātniekiem un zivju audzētājiem šo uzdevumu risināt divos virzienos. Pirmkārt, lejpus Staļingradas aizsprosta paredzēts ierīkot zivju audzētavas. Tur no ceļojošo zivju iekriem mākslīgi audzēs zivju mazuļus, ko pēc tam ielaidīs Volgā. No turienes tie nokļūs Kaspijas jūrā. Jau šogad sāks darboties kāda balto lašu audzētava. Otrkārt, paredz ar Mičurina hibridizācijas metodes palīdzību radīt dažādu storu dzimtas zivju paveidus, kas neceloju uz tālām nārsta vietām.

Arī Volgā un tās pietiekās pastāvīgi dzīvojošo zivju — zandartu, plaužu, samu un vēdzeļu saglabāšanai un to krājumu palielināšanai ir liela saimnieciska nozīme. Ūdens krātuvju rajonos izveidos šo zivju audzētavas. Ūdenskrātuvēs tiks ielaistas arī pieaugušās zivis. Piemēram, Kuibiševas jūrā šovasar vien ielaida 7.500 pieaugušu savjaļas karpu.

V. Gorcevs,
ģeografijas zinātņu kandidāts

Tuvākajā laikā radikāli izmainīsies Volgas ieleja Staļingradas un Saratovas apgabals. Tā kļūs par milzīgu ūdenskrātuvi, kas pletīsies no Staļingradas līdz Balakovas pilsētai Saratovas apgabalā. Bet pēc Saratovas hidroelektrostacijas izbūves ieleju pildīs ūdens arī augšpus Balakovas.

Pie Staļingradas dambja ūdens līmenis Volgā pacelsies no 11 līdz 26 metriem, bet pie Saratovas apgabala dienvidu robežām, pie Zolotojes ciema — līdz 15 metriem. Ūdenskrātuve aptvers visu Volgas kreisā krasta palieni. Volga it kā pavirzīsies pa kreisi, uz stepes pusi. Ūdens līmenis celsies arī upēs, kas ietek Volgā. Tas dos iespēju apūdeņot Aizvolgas stepi. Sausās zemes saņems valgmī, palielināsies sējumu platības.

Staļingradas ūdenskrātuvē būs gandrīz 50 miljardi kubikmetru ūdens. Volgas līmeni varēs regulēt, un palu tikpat kā nebūs. Arī Volgas un Achtubas palienē un Volgas deltā pali nebūs tik lieli kā agrāk. Pavasari neies arī le-
dus: tas izkusis turpat uz vietas.

Sports

Pamiras virsotnē

Padomju un ķīniešu alpinisti šovasar uzkāpa Austrumu Pamiras Muztag-Ata virsotnē — 7546 metru virs jūras līmeņa un virsotnē Tjube-Tag — 7545 metru virs jūras līmeņa. Kalnu virsotnē ķīniešu un padomju alpinisti nostiprināja draudzības karogus.

Attēlā: ķīniešu un padomju alpinisti Muztag-Ata kalna virsotnē.

Draudzības sacensības

Svētdien draudzības sacensībās basketbolā viesojās Ventspils vīriešu un sieviešu komandas. Ventspīlī vīriešu komanda sacensība beidzās ar kuldīdznieku uzvaru.

Pirmās cīņā devās vīriešu komandas. Kuldīgas pilsētas izlases komanda spēlēja jaunā sastāvā: Federovs, Lādens, Štenbergs, Zeberliņš, Bērtulsons. Ventspils izlase šoreiz spēlēja savā labākajā sastāvā. Jau spēles pirmajās minūtēs pārsvarā kuldīdznieki un ved ar 9:0. Tad ventspīlnieki pāriet uz cilvēks cilvēku aizsardzību un punktu starpību nedaudz samazina. Kuldīgas komandai daudz grūtību sagādā viesu garais spēlētājs Bērziņš, pret kuru mūsu basketbolisti izpelnās daudz sodu. Spēle ir asa un rit straujā tempā. Kuldīdzniekiem izdodas vairākas reizes labi pārķert viesu spēlētās bumbas un punktu starpība atkal palielinās. Iniciatīvu mūsu basketbolisti neatdod līdz spēles beigām un, tiesnešu beigu signalam atskanot, rezultāts ir 56:43 Kuldīgas komandas labā. Tā arī ventspīlniekiem neizdevās revanšēties par zaudējumu Ventspīlī.

Neinteresantāka bija sieviešu komandu cīņa. Ventspils komanda pārstāvēja jaunās paaudzes basketbolistes. Visā spēles gaitā izpaudās viņu pārākums gan metienos, gan kombinācijās. Turpretī Kuldīgas komanda spēja radīt līdzvērtīgu spēli tikai ar savu cīņas sparū.

Treniņu trūkuma dēļ mūsu basketbolistēm pavisam neveicās ar metieniem. Spēle beidzās ar rezultātu 32:25 ventspīlnieku labā.

Šīs sacensības ar spēcīgajām Ventspils komandām pierāda, ka mūsu vīriešu komanda savus sniegumus ir uzlabojusi, bet pretēji tas ir ar sieviešu komandu. Lai tā varētu uzlabot savus sniegumus, mūsu basketbolistēm vajadzētu padomāt par treniņiem. Tikai cītīgu treniņu rezultātā komanda varēs startēt sekmīgi.

P. Ozols

Valentīns Ovečkins

GRŪTAIS PAVASARIS

(22. turpinājums)

No MTS kantora izklīda uz dažādām pusēm. Dolgušins aizgāja pusdienot uz savu dzīvokli pie brigadiera Smorodina, kas dzīvoja tepat ciematā bijušajā popa mājā, — popa tādēļ, ka arī pati MTS bija nodibinājusies uz bijušās baznīcas zemes un kantoris uzcelts tieši tai vietā, kur agrāk stāvējis koka baznīca, ko vācieši kara laikā noardījuši, lai izremontētu tiltu pār Seimu. Holodovs „gazlā” devās uz Troicku, partijas rajona komiteju, lai ziņotu par notikušo traktoristu sanāksmi. Bet Marja Sergejevna aizgāja uz ciemu, kur viņa arī pagaidām bija apmetusies privātā dzīvoklī pie savas bijušās skolotājas pensionares, kura labprāt pieņēma viņas bērnus, kad viņas nebija mājās. Vajadzēja izmazgāt veļu sev un bērniem, kaut ko pavārīt, izcept — pirms došanās ar traktoru brigādēm laukos pavasara sējā.

Holodovs neaizbrauca uz „Ausmu” ne otrā ne trešajā dienā. Viņš kavēja, kā viņš pats teica, dažādas „operatīvas” lietas: viņš izpildīja kaut kādus steidzīgus rajona komitejas uzdevumus, vāca ziņas, sastādīja atskaites, nodeva tās pa telefonu vai personīgi veda uz Troicku, katreiz aizkavējies tur līdz vēlai naktij.

Sēja neiesākās saskaņoti. Nakts salnu dēļ zeme slikti zuva. Vēlām, kur dienvēdus nogāzēs kaut kā jau varēja art un sēt, turpat otru pa kalna ziemeļu pusē arkli līdz pašam rāmim vēl grima dubļos un traktori buksēja vagā. Vajadzēja citam traktoram ir arkli izvilkt no mukiāja, ir pašam palīdzēt izkļūt sausumā. Un tomēr pa pleciem, sešiem hektariem šur tur kolchozos dienā izdevās apstāt.

Holodovs deva Dolgušinam padomu par šādu izlases veida sēju pārskatu rajonam nedot.

Aiz robežas

Dienvidāfrikas Savienībā protestē pret rasu diskrimināciju

Pēdējā laikā pastiprinājusies Dienvidāfrikas Savienības nēģu cīņa pret rasu diskriminācijas politiku. Lielu neapmierinātību nēģu vidū radījis Dienvidāfrikas Savienības valdības speciālās komisijas ziņojums, kurā ierosināts nēģiem ierādīt īpašus rajonus — rezervātus un aizliegt viņiem dzīvot citās vietās.

Šajās dienās Blumfontenijā notikusi nēģu inteliģences pārstāvju konference, kurā piedalījušies apmēram 400 delegātu. Konference asi nosodīja „nēģu rezervātu” izveidošanas plānu, uzsvērt, ka „nēģi ir valsts pamatiedzīvotāji un viņiem ir neapstrīdams tiesības uzskatīt visu Dienvidāfriku par savu dzimteni”.

Konference prasīja anulēt „visus diskriminācijas likumus”, likvidēt „ādas krāsas barjeru” un pletdīnāt tiesības nēģus Dienvidāfrikas Savienības baltajiem iedzīvotājiem.

Stāvoklis Alžīrijā

Thalakaserinas rajonā (Alžīrijas un Tunisijas robežas tuvumā) sadursmē starp franču karaspēku un Alžīrijas nemierniekiem abas puses cietušas ievērojamus zaudējumus. Franču vidū ir 8 nogalināti, tai skaitā 2 vīrsnieki. Otra nopietna sadursme notikusi Em-drahamas rajonā (arī pie Alžīrijas un Tunisijas robežas). Franču karavīri un alžīriešu nemiernieki zaudējuši desmitiem cilvēku.

Sakarā ar stāvokļa saasināšanos Alžīrijas prefekts izdevis pavēli realizēt vairākus „drošības pasākumus”. Piemēram, aizliegts ienest kautkādas satņus vai pakas kafējnīcās, restoranos un veikalos, dots rīkojums pārbaudīt tramvaju un autobusu pasažieru bagāžu, aizliegts izražāt starpbrīžos iziet no zāles.

Vispārējais streiks Agadirā

Kā ziņo no Agadiras (Maroka), pēc tam, kad ticis paziņots, ka Agadiras rajonā ieradīsies franču karaspēks, pilsētas iedzīvotāji marokaņi pieteikuši vispārēju protesta streiku.

(TASS)

Ievērot satiksmes noteikumus, braucot pāri dzelzceļa pārbrauktuvēm

Lai izvairītos no varbūtējiem nelaimes gadījumiem, auto kā arī pajūgu vadītājiem stingri jāievēro pastāvošie noteikumi, šķērsojot dzelzceļa pārbrauktuves.

Latvijas PSR Ministru Padomes noteikumi par auto un pajūgu braukšanu pāri dzelzceļa pārbrauktuvēm nosaka, ka, piebraucot dzelzceļa pārbrauktuvei un to pārbraucot, auto, traktoru un cita veida transporta un pārgājēju mašīnu transporta vadītāju pienākums ir: tuvojoties neapsargātai dzelzceļa pārbrauktuvei, pakāpeniski samazināt kustības ātrumu, pēc tam, nepiebraucot 10 metrus līdz tuvākai dzelzceļa slīdei, apstāties, izkāpt no mašīnas un personīgi pārliecināties, vai dzelzceļa pārbrauktuvei netuvojas vilciens. Sevišķi uzmanīgam jābūt tumšā laikā un sliktas redzamības apstākļos — miglā, putenī, sniega krišanas laikā utt.

Kuldīgas pilsētas rajonā ir vairākas neapsargātas pārbrauktuves, no kurām dzīvā kā transporta kustība ir pārdzelzceļu šķērsojošo Skrudas šoseju un Aizputes ielu. Novērojumi rāda, ka daļa auto un pajūgu vadītāji šos noteikumus pilnīgi ignorē. Pār dzelzceļa pārbrauktuvēm braucot ne tikai netiek apturēti auto, bet tiek braukts pāri ar maksimālu ātrumu. To dara ne tikai auto kravas mašīnu vadītāji, to dara pat pasažieru satiksmes autobusu vadītāji. Tomēr katra noteikumu neievērošana agri vai vēl uzsauc nevēlāmas sekas. Tā tas bija šā gada 4. oktobrī. Šoferis Ošiņš, vadot Kuldīgas pārtērtāju savienības kravas ma-

šīnu, tuvojoties no pilsētas puses pa Skrudas šoseju dzelzceļa neapsargātajai pārbrauktuvei, ignorējot noteikumus — neapturot mašīnu — brauca pāri pārbrauktuvei un... notika nelaimes gadījums — automašīna sadūrās ar dzelzceļa lokomotīvi, rezultātā — bojāta automašīna un dzelzceļa lokomotive. Laimīgā kārtā notikums nav prasījis cilvēku upurus. Šis notikums lai ir barga mācība visiem šoferiem, un te savi secinājumi jāizdara ATK № 7 priekšniekam, visiem uzņēmumu un iestāžu vadītājiem, kuru rīcībā ir transporta līdzekļi, kā arī privāto auto īpašniekiem. Autoinspekcijai būtu jāizdara pēkšņas pārbaudes, kā auto vadītāji ievēro noteikumus, šķērsojot dzelzceļa pārbrauktuves, saucot pārkāpējus pie stingras atbildības. Dažus vārdus gribētos teikt arī par atsevišķiem pilsoņiem, kuri dodas pāri dzelzceļa pārbrauktuvēm. Bieži nākas novērot šādu ainu — nāk atsevišķi pilsoņi, un, tuvojoties pārbrauktuvei un redzot nākam vilcienu, steigšus dodas pāri pārbrauktuvei — un tai pāri pārgājuši — apstāties un ilgi noraugas garāmaļošanai vilcīnam pakal... Kamdēļ šis steigā, kamdēļ šis neapstājas, risks, laikam paši neapstājas pilsoņi — gājēji? Sacītais ļoti attiecās arī uz Il 7-gadīgās skolas skolniekiem. Ievērojot noteikumus, kā autotransporta, tā pajūgu vadītāji pasargās sevi, pārvadājamo pasažieru dzīvības, kā arī automašīnas un kravu.

V. Cers,

Kuldīgas dzelzceļa stacijas priekšnieks

— Tātad sējas darbos varam nokļūt pēdējā vietā rajonā? ...

Bet kā tad tā — apstāties gandrīz divsimt hektaru, un klusēt? ... Labi, tā biedra Medvedjeva darišana — nodot vai nenodot pārskatu apgabalam, bet mēs rajonam nodosim. Netaupīsim hektarus rezervē. Galu galā, Grigorij Petrovič, pirmā vieta sējā vēl nēko neizšķir. Pats galvenais — raža. No lauksaimnieciskajam parunām man sevišķi patīk viena: cāļus skaita rudeni.

Uz kolchozu „Ausma” otrā dienā pēc tam, kad bija sākusies masveida sēja, aizbrauca pats Dolgušins.

Viņš vēl maz pazina kolchozu lopkopju darbu un tādēļ nolēma pirmām kārtām „Ausmā” apskatīt fermas. „Ausmas” liellopu ferma, cūkkūts un vistu kūts bija pa ceļam, šajā pusē Seimai, ceļš uz pārceltuvi un ciemu gāja tieši garām lopkopības ciematam. Dolgušins izbrauca no mājām, kad gaisma bija tikko svida. Viņš gribēja piedalīties govju rīta slaukšanā — nekur viņš vēl nekad nebija redzējis, kā to dara.

Kolchozā „Ausma” to veica visparastākajā veidā — ar rokām. Ne slaukšanas aparātu, ne automatizācijas dzirdināšanas, ne uzkarināmo ceļu fermās nebija. Turklāt MTS direktora klātbūtnē, kuru slaucēja jau reiz bija redzējis, pie sevis kolchoza sapulcē, savādā veidā uzreiz atsauca uz izslauktā piena daudzumu.

Apjukumu lopkopju vidū pirmāis ievēroja šoferis Volodja, kas

bija ienācis kopā ar direktoru kūti, izpildīdams konsultanta lomu.

— Nu, kur tad viņš ir, mūsu balodītis? — sāka kļūgt kāda slaucēja. — Meitlīši, Charitons vēl nav atnācis? Atkal pie Daškas Karavajichas aizkritis. Sasildījusi savā azotē. Kur lai pienu lej? Trauku nav.

Cita slaucēja arī, acīmredzot par kaut ko norūpējusies, izgāja no kūts, un noslaucījusi rokas zilā virsvalka apakšmalā, kurš bija uzvilks pāri vatētajam vāzītim, uzrāpās uz mēslu kaudzes un sauca ciema virzienā:

— Ehe - he - e! ... Chariton Ivanovič ... Viens tur rēgojas pie pārceltuves, liekas nāc, — viņa paziņoja, atgriezusies kūti. — Velna žūpa! Kaut jel tā pietemptos ar to šnabi, ka tas viņam kunģi aizdegotos!

— Ko tu, Paška, sajukusi vai? Tā novēlēt cilvēkam! — pārmetot pašūpoja galvu kāda slaucēja, visvecākā no visām, un, liekas, arī visapvaldītākā valodā.

— A kādēļ mums mocīties ar tādu vadītāju? Dievs viņu no mums prom neņem, lai tad savāc sātnas. Cik tu viņam nerunā, nēstāsti: to vajag, to vajag — nekā nedarā! No rīta vēl atminas, pusdienas laikā jau aizmirsies.

(Turpinājums sekos)

Redaktora v. E. Adamsons